

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj:Rev-1146/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Damira Kontreca predsjednika vijeća, Darka Milkovića člana vijeća i suca izvijestitelja, te Ivana Vučemila, Marine Paulić, mr. sc. Senije Ledić, Mirjane Magud, dr. sc. Jadranka Juga, mr. sc. Dražena Jakovine, dr. sc. Ante Perkušića, mr. sc. Igora Periša, Goranke Barać-Ručević, Gordane Jalšovečki i Željka Pajalića članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja KŽ, OIB [osobni identifikacijski broj], iz [adresa], kojeg zastupa punomoćnik Marko Sinovčić, odvjetnik u Zagrebu (preuzimatelj ureda Marka Pažitka), protiv tuženice Republike Hrvatska, Ministarstvo unutarnjih poslova, OIB 52634238587, koju zastupa Općinskom državnom odvjetništvu, Građansko-upravni odjel, Zagreb, radi isplate, odlučujući o reviziji tuženice izjavljenoj protiv presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ R-3439/2021-2 od 10. lipnja 2022., kojom je potvrđena presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-11373/2021-13 od 11. studenoga 2021., na sjednici vijeća održanoj 2. srpnja 2025.,

p r e s u d i o j e:

- I. Odbija se revizija tuženice.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova odgovora na reviziju.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom suđeno je:

„Nalaže se tuženici REPUBLICI HRVATSKOJ, za Ministarstvo unutarnjih poslova, da tužitelju KŽ iz [adresa], OIB [osobni identifikacijski broj], na ime dodatka za rad na terenu isplati ukupan iznos od 27.150,00 kn zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, tekućom na:

- iznos od 3.000,00 kn od 01.05.2016. pa do isplate,
- iznos od 2.400,00 kn od 01.06.2016. pa do isplate,

- iznos od 3.150,00 kn od 01.07.2016. pa do isplate,
- iznos od 300,00 kn od 01.08.2016. pa do isplate,
- iznos od 2.850,00 kn od 01.09.2016. pa do isplate,
- iznos od 2.550,00 kn od 01.10.2016. pa do isplate,
- iznos od 3.750,00 kn od 01.11.2016. pa do isplate,
- iznos od 3.300,00 kn od 01.12.2016. pa do isplate,
- iznos od 2.550,00 kn od 01.01.2017. pa do isplate,
- iznos od 2.850,00 kn od 01.02.2017. pa do isplate,
- iznos od 450,00 kn od 01.03.2017. pa do isplate,

po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 6.875,00 zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 11. studenoga 2021. do isplate, sve u roku 15 dana.“

2. Drugostupanjskom presudom u točki I. izreke odbijena je žalba tuženice kao neosnovana te je potvrđena prvostupanjska presuda dok je u točki II. izreke odlučeno da se tužitelju ne dosuđuje trošak odgovora na žalbu.

3.1. Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnijela tuženica pozivom na odredbu čl. 382. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 i 80/22 - dalje: ZPP), zbog pravnih pitanja zbog kojih joj je dopušteno podnošenje revizije rješenjem ovog suda poslovni broj Revd-3695/2022-2 od 5. rujna 2023., a koja glase:

„1. Da li se u slučaju kada je policijski službenik temeljem čl. 32. Zakona o policiji privremeno upućen na rad u drugo mjesto rada, ali ne radi obavljanja poslova radnog mjesta na koje je ranije raspoređen, već radi obavljanja poslova drugog radnog mjesta, primjenjuje čl. 56. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, odnosno da li ima pravo na terenski dodatak u smislu čl. 56. Kolektivnog ugovora?

2. Ima li policijski službenik koji je privremeno upućen na rad u drugo mjesto rada i radi obavljanja poslova drugog radnog mjesta pravo na isplatu terenskog dodatka temeljem članka 32. Zakona o policiji, ako za njega nisu nastali posebni troškovi smještaja i prehrane (npr. ukoliko mu je od strane poslodavca osiguran smještaj i prehrana u mjestu rada u koje je upućen). Naime, svrha je terenskog dodatka pokriće povećanih troškova koje policijski službenik može imati zbog rada na terenu, a nigdje, tijekom postupka, tužitelj ne navodi je li imao posebne troškove smještaja i prehrane?“.

3.2. Tuženica je predložila da ovaj sud pobijanu presudu preinači na način da odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, uz naknadu troškova parničnog postupka za sastav prijedloga za dopuštenje revizije u iznosu od 199,08 EUR i za sastav revizije u iznosu od 199,08 EUR, podredno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

4. Tužitelj je podnio odgovor na reviziju s prijedlogom da se revizija odbije kao neosnovana uz prijedlog da se naloži tužitelju da tuženici naknadi troškove odgovora na reviziju.

5. Vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske prilikom razmatranja predmeta ocijenilo da bi svojom odlukom odstupilo od dosadašnje prakse ovoga suda (odluka broj Rev- 1289/2021-2 od 24. travnja 2024. i Rev-1199/22-2 od 13. ožujka 2024.) te je odluku povodom revizije u ovoj pravnoj stvari prepustilo proširenom vijeću od 13 sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske sukladno odredbi čl. 390. st. 2. ZPP.

6. Revizija nije osnovana.

7. Prema odredbi članka 391. stavak 1. ZPP u povodu revizije iz članka 382. ZPP revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem je revizija dopuštena i samo zbog pitanja zbog kojeg je dopuštena.

8. Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja da mu tuženica isplati na ime terenskog dodatka iznos od 27.150,00 kuna zajedno sa zateznim kamatama.

9. Za rješenje ovog spora odlučne činjenice su:

- da je tužitelj policijski službenik u Ministarstvu unutarnjih poslova, Policijske uprave Koprivničko-križevačke, Službe kriminalističke policije, Odjek za obradu kriminaliteta,

- da je temeljem naloga za obavljanje poslova od 24. veljače 2015., tužitelj obavljao poslove radnog mjesta policijskog službenika za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta u PNUSKOK-u, SSKOK-u,

- da je po nalogu poslodavca tužitelj počeo raditi od 1. ožujka 2015., za koje radno mjesto mu je doneseno Rješenje o plaći od 2. ožujka 2015. za poslove složenijeg radnog mjesta od njegovog radnog mjesta na kojem je do tada radio,

- da je tužitelj navedene poslove obavljao u Gradu Zagrebu, a da živi u [adresa],

- da terenski dodatak iznosi 150,00 kuna dnevno i da isti tužitelju nije plaćen za razdoblje od svibnja 2016. do ožujka 2017.

- da je Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje promjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine", broj 104/13 - dalje: KU/13), a radi se o tumačenju broj 12/56 od 18. svibnja 2015. u tumačenju navela da službenik i namještenik ostvaruju pravo na dodatak na

terenski rad ako su ispunjeni uvjeti iz članka 56. KU/13, a davanje naloga za obavljanje poslova više složenosti ne isključuje pravo na terenski dodatak.

10. Odredbom članka 56. stavak 1. KU/13 propisano je da za vrijeme rada izvan stalnog mjesta rada u kojem je zaposlen i izvan mjesta njegova stalnog boravka, službenik i namještenik ima pravo na dodataka za rad na terenu, ako je na terenu proveo najmanje 8 sati bez obzira na to koliko je dana radio. Nadalje, stavkom 2. istoga članka propisano je da se pod pojmom stalno mjesto rada podrazumijeva mjesto odnosno područje u kojem službenik i namještenik obavlja poslove radnog mjesta na koje je raspoređen, s obzirom na opis poslova radnog mjesta iz Pravilnika o unutarnjem redu i nadležnosti ustrojstvene jedinice u koju je raspoređen, utvrđeno u aktu o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela.

11. Dakle prema odredbi članka 56. stavak 1. KU/13 pravo na isplatu dodatka na terenu ostvaruje službenik ako se ostvare kumulativno dva uvjeta, da obavlja poslove izvan svog mjesta rada u kojem je zaposlen i da je to mjesto rada izvan mjesta njegovog stalnog boravka.

12. Pri tome valja reći da odredba članka 32. Zakona o policiji ("Narodne novine" broj 34/11, 130/12, 89/14, 151/14 i 33/15) na temelju kojeg tužitelj ima pravo na plaću radnog mjesta policijskog službenika za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta - Zagreb sve dok je obavljao te poslove, jer je to za njega bilo povoljnije, ne isključuje primjenu odredbe članka 56. KU/13.

13. Za tumačenje odredaba i praćenje primjene KU/13 ugovorne strane imenovale su Zajedničku komisiju za tumačenje, a članak 123. KU/13 propisuje da se ugovorne strane potpisom tog ugovora obvezuju pridržavati daljnjih tumačenja Zajedničke komisije za tumačenje Kolektivnog ugovora sklopljenog 2. kolovoza 2012., osim tumačenja onih odredbi koje nisu u skladu s tim ugovorom, slijedom čega je i tuženica kao ugovorna strana tog Kolektivnog ugovora obvezna pridržavati se danih tumačenja Zajedničke komisije, a time i tumačenja od broj 12/56 od 18. svibnja 2015.

14. Naime, navedenim tumačenjem broj 12/56 od 18. svibnja 2015. Zajednička komisija je utvrdila kako službenik za vrijeme rada izvan stalnog mjesta rada u kojem je zaposlen i izvan mjesta njegovog stalnog boravka ima pravo na dodatak za terenski rad ako su ispunjeni uvjeti iz članka 56. KU/13 te da davanje naloga za obavljanje poslova više složenosti ne isključuje pravo na terenski dodatak.

15.1. Stoga, po ocjeni ovog suda, pravilno drugostupanjski sud zauzima pravno shvaćanje koje prihvaća i ovaj sud, a ono je ujedno i odgovor na prvo pitanje zbog kojeg je dopušteno podnošenje revizije koje glasi:

„Citirana odredba članka 56. KU/13 pravo službenika na dodatak za rad na terenu (tzv. terenski dodatak) vezuju uz rad službenika izvan stalnog mjesta rada i izvan mjesta njegovog stalnog boravka, pa je za ostvarivanje prava službenika na terenski dodatak odlučno, je li u određenom razdoblju službenik doista radio izvan stalnog mjesta rada i izvan mjesta stalnog boravka“.

15.2. Budući da su čl.56.st.1. KU propisani uvjeti za stjecanje prava na terenski dodatak (rad izvan stalnog mjesta rada u kojem je zaposlen i izvan mjesta njegova

stalnog boravka) koje uvjete je tužitelj ispunio to su sudovi pravilno prihvatili njegov tužbeni zahtjev. Drugo postavljeno pitanje se odnosi na visinu terenskog dodatka (čl.56. st. 5. KU), koju visinu tijekom ovog postupka stranke nisu problematizirale, odnosno tuženica nije iznosila prigovore u tom smislu, pa se drugostupanjski sud na to pitanje nije mogao niti očitovati. Zato odgovor na navedeno pitanje nije ni relevantan za razrješenje ovog spora, niti ga je trebalo dopustiti. To sukladno procesnim limitima odlučivanja u ovoj pravnoj stvari, a koji su sadržani u odredbi članka 391. stavak 3. ZPP-a.

16. Slijedom navedenog, valjalo je, primjenom odredbe članka 393. stavak 1. ZPP odlučiti kao u izreci ove presude.

17. Tužitelju nisu dosuđeni troškovi odgovora na reviziju budući da je ocijenjeno da ta radnja nije bila potrebna (članak 166. stavak 1. i članak 155. stavak 1. ZPP).

Zagreb, 2. srpnja 2025.

Predsjednik vijeća

Damir Kontrec